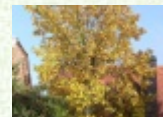

Liriodendron tulipifera **tulipanowiec amerykański**

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Duże drzewo o szerokiej, piramidalnej koronie i szybkim tempie wzrostu. W warunkach klimatycznych Polski osiąga 20-25 m wysokości i do 20 m szerokości. U młodych roślin korona stożkowata, u starszych okazów staje się szeroka i regularna. Grube pnie pokrywa głęboko bruzdowana korowina. Liście mają od 15 do 20 cm długości i szerokości, z wierzchu są jasnozielone, zaś od spodu lekko niebieskawe, jesienią malowniczo przebarwiają się na żółto. Blaszka liściowa na wierzchołku jest wcięta, po bokach zaopatrzona w cztery ostro zakończone kłapy zaś od spodu zaokrąglona, osadzona na dziesięciocentymetrowym ogonku liściowym. Liść swoim kształtem przypomina egzotycznego motyla o rozpostartych skrzydłach. Kwiaty bardzo oryginalne, przeważnie pojawiają się na dużych, co najmniej kilkuletnich okazach na początku lata. Składają się z trzech zielonych, odstających działek kielicha i sześciu wyprostowanych, żółtych płatków korony. Na szczycie płatki korony są lekko wywinięte na zewnątrz, od środka zaś i u podstawy mają pomarańczowe plamy, tworzące barwną wstęgę. Wnętrze kwiatu wypełniają liczne pręciki oraz słupki osadzone spiralnie na wypukłym dnie kwiatowym. Szyszkowate owocostany rozpadają się po zimie na brązowe skrzydłaki. Drzewo preferuje gleby żyzne, wilgotne, stanowiska słoneczne. Młode egzemplarze mogą być uszkodzane podczas ostrych zim, starsze rośliny są w pełni wytrzymałe na niskie temperatury. Drzewa rosną zdrowo, są łatwe w uprawie. Tulipanowiec amerykański naturalnie porasta doliny rzek południowo-wschodnich stanów Ameryki Północnej. W 1663 roku, jako jeden z pierwszych gatunków drzewiastych, został sprowadzony z terenów Nowego Świata do Europy, gdzie wzbudził zainteresowanie oryginalnymi kwiatami, przypominającymi wielkością i kształtem kwiaty tulipanów, oraz pięknym ulistnieniem. Obecnie tulipanowiec jest nadal uznawany za jeden z najpiękniejszych gatunków drzew parkowych i alejowych. Doskonale nadają się do sadzenia w rozległych parkach i ogrodach krajobrazowych. Najefektniej prezentują się nisko ugałęzione okazy sadzone na dużych, zadbanych trawnikach. Drzewa należy sadzić pojedynczo w miejscach wyeksponowanych, w pobliżu reprezentacyjnych budynków, nad zbiornikami wodnymi lub wzdłuż szerokich alei. O wyjątkowo cennych walorach dekoracyjnych tulipanowca amerykańskiego świadczy przyznana w 2002 roku nagroda Award of Garden Merit (AGM), nadawana przez brytyjskie Królewskie Towarzystwo Ogrodnicze RHS.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin

grupa użytkowa

forma

siła wzrostu

pokrój

docelowa wysokość

barwa liści (igieł)

zimozieloność liści (igieł)

rodzaj kwiatów

barwa kwiatów

pora kwitnienia

nasłonecznienie

wilgotność

ph podłoża

rodzaj gleby

walory

zastosowanie

nagrody

strefa

liściaste

liściaste drzewa

drzewo

wzrost typowy dla gatunku

drzewiasty rozłożysty

powyżej 20

jasnozielone

liście opadające na zimę

pojedyncze

żółte

czerwiec

stanowisko słoneczne

podłoże umiarkowanie wilgotne

odczyn lekko kwaśny

przeciętna ogrodowa

ładne jesienne zabarwienie

ozdobne z kwiatów

ozdobne z liści/igieł

parki

zieleń publiczna

drzewo alejowe parkowe

soliter (pojedynczo)

AGM

6a

